

UCHWAŁA NR
SEJMIKU WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

z dnia 2023 r.

w sprawie Parku Krajobrazowego Dolina Noteci

Na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2022 r. poz. 916, 1726 oraz poz. 2375) uchwała się, co następuje:

§ 1.

Tworzy się Park Krajobrazowy Dolina Noteci, zwany dalej „Parkiem”, obejmujący obszar o powierzchni 42 008,09 ha, na terenie gmin: Białośliwie (2 963,91 ha), Chodzież (3 773,16 ha), Czarnków (8 428,11 ha), Gmina Miasta Czarnków (141,23 ha), Drawsko (633,38 ha), Kaczory (2 570,75 ha), Krzyż Wielkopolski (1 624,36 ha), Miasteczko Krajeńskie (3 232,63 ha), Szamocin (5 285,22 ha), Trzcianka (3 125,97 ha), Ujście (2 389,60 ha), Wyrzysk (4 088,27 ha), Wieleń (3 751,50 ha).

§ 2.

Przebieg granicy Parku przedstawia mapa stanowiąca załącznik nr 1 do uchwały oraz wykaz współrzędnych punktów załamania granicy Parku, stanowiący załącznik nr 2 do uchwały.

§ 3.

Do szczególnych celów ochrony na terenie Parku należy:

- 1) ochrona i zachowanie unikatowego w regionie krajobrazu doliny rzecznej dużej rzeki nizinnej, o występujących lokalnie ostrych krawędziach, charakteryzującej się szeroką terasą zalewową wraz ze starorzeczami;
- 2) ochrona i zachowanie ciągłości korytarza ekologicznego doliny Noteci;
- 3) zachowanie cennych siedlisk przyrodniczych doliny Noteci;
- 4) zachowanie walorów historycznych i kulturowych doliny Noteci;
- 5) zachowanie populacji rzadkich i chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów oraz ich siedlisk.

§ 4.

1. Na terenie Parku wprowadza się następujące zakazy:

- 1) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r. poz. 1029, 1260, 1261, 1783, 1846 oraz poz. 2687);
- 2) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 3) pozyskiwania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- 4) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub budową, odbudową, utrzymaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych;
- 5) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody lub racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybnej;
- 6) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od:
 - a) linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych,

b) zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 389 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2022 r. poz. 2625 oraz poz. 2687)

– z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej;

7) likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych;

8) organizowania rajdów motorowych i samochodowych;

9) używania łodzi motorowych i innego sprzętu motorowego na otwartych zbiornikach wodnych.

2. Zakazy, o których mowa w ust. 1, nie dotyczą:

1) ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego gmin oraz decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały;

2) obszarów związanych z wydobywaniem kopalin innym niż stanowiącym cel publiczny w rozumieniu art. 6 pkt 8 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2021 r. poz. 1899 oraz poz. 815, z 2022 r., poz. 1846 oraz poz. 2185), dla których wydano koncesje na wydobywanie kopalin przed dniem wejścia w życie niniejszej uchwały – wyłącznie w odniesieniu do działań związanych z wydobywaniem ww. kopalin.

3. Zakazy, o którym mowa w ust. 1 pkt 2-5 nie dotyczą obszarów związanych z wydobywaniem kopalin innym niż stanowiącym cel publiczny w rozumieniu art. 6 pkt 8 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, dla których w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały zatwierdzono lub przyjęto przez właściwe organy administracji geologicznej dokumentację złóż kopalin.

4. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 nie dotyczy:

1) drzew, których obwód pnia mierzony na wysokości 130 cm nie przekracza 30 cm i krzewów rosnących w skupisku, o powierzchni do 25 m², wyłącznie w celu przywrócenia użytkowania rolniczego na gruntach rolnych;

2) obszarów przeznaczonych pod zabudowę w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały;

3) rozbudowy i przebudowy istniejących obiektów budowlanych oraz budowy obiektów budowlanych w miejscu istniejących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały.

5. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 6 nie dotyczy:

1) obszarów przeznaczonych pod zabudowę w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały;

2) rozbudowy i przebudowy istniejących obiektów budowlanych oraz budowy obiektów budowlanych, w miejscu istniejących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały z zastrzeżeniem, że najmniejsza odległość nieprzekraczalnej linii zabudowy wyznaczającej maksymalne zbliżenie obiektu budowlanego do linii brzegów lub zasięgu lustra wody, o których mowa w ust. 1 pkt 6 nie może być mniejsza niż odległość pomiędzy najdalej wysuniętą częścią istniejącego obiektu budowlanego a linią brzegów lub zasięgu lustra wody, o których mowa w ust. 1 pkt 6.

6. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 8 nie dotyczy części Parku obejmującej drogi publiczne.

§ 5.

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Województwa Wielkopolskiego.

§ 6.

Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie uchwały, stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 7.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego.

Uzasadnienie

do uchwały Nr Sejmiku Województwa Wielkopolskiego

z dnia 2023 r.

Procedurę tworzenia parków krajobrazowych określa art. 16 ustawy o ochronie przyrody (uop). W aktualnym stanie prawnym, zgodnie z art. 16 ust. 3 ww. ustawy, park krajobrazowy tworzy, likwiduje, powiększa lub zmniejsza sejmik województwa w drodze uchwały, która określa jego nazwę, obszar, przebieg granic i otulinę, jeżeli została wyznaczona, szczególne cele ochrony oraz zakazy właściwe dla danego parku krajobrazowego lub jego części.

Sejmik Województwa Wielkopolskiego, jako organ mający w swej kompetencji zadania odnoszące się do parków krajobrazowych, działający za pomocą Zespołu Parków Krajobrazowych Województwa Wielkopolskiego (ZPKWW), podjął działania mające na celu powołanie Parku Krajobrazowego Dolina Noteci. Obszar ten objęty jest obecnie kilkoma formami ochrony przyrody. Na tym terenie funkcjonuje Obszar Chronionego Krajobrazu „Dolina Noteci”, specjalne obszary ochrony siedlisk: Dolina Noteci PLH300004, Struga Białośliwka PLH300054, Dębowa Góra PLH300055 oraz obszary specjalnej ochrony ptaków Nadnoteckie Łęgi PLB300003 i Dolina Środkowej Noteci i Kanału Bydgoskiego PLB300001. Uznano jednakże, że obszar obejmujący jedną z najlepiej zachowanych bagiennych dolin rzecznych w zachodniej Polsce, stanowiący ostoję ptasią o randze europejskiej, obejmujący w większości torfowiska niskie i zalewowe łąki, charakteryzujący się ponadto wysokimi walorami krajobrazowymi oraz kulturowymi – spełnia przesłanki powołania formy ochrony przyrody jaką jest park krajobrazowy.

Obszar Parku charakteryzuje się dużym zróżnicowaniem rzeźby terenu. Wyróżnić można trzy zasadnicze obszary o odmiennym charakterze i morfogenezie: wysoczyznowy obszar należący do Pojezierza Chodzieskiego, płaski, nisko położony teren pradoliny oraz silnie falisty teren wysoczyznowy należący do Pojezierza Krajeńskiego. Znaczna część Parku położona jest w środkowym, stosunkowo wąskim fragmencie pradoliny noszącym nazwę Dolina Środkowej Noteci, który jest odcinkiem łączącym dwa kotlinowe rozszerzenia: na wschodzie Kotlinę Toruńską, a na zachodzie Kotlinę Gorzowską.

Teren ten jest mozaiką podmokłych łąk, niezwykle cennych i bogatych w rzadkie gatunki roślin torfowisk niskich, starorzeczy, niewielkich powierzchniowo lasów łęgowych, olsów oraz łozowisk. Na zboczach doliny wykształciły się ponadto płaty muraw kserotermicznych. Osobliwością florystyczną tego obszaru jest niewątpliwie populacja staroduba łąkowego *Ostericum palustre* czy liczne gatunki storczyków, np. kukułka szerokolistna *Dactylorhiza majalis*.

Dolina Noteci jest jedną z najważniejszych w Polsce ostoi ptaków wodno-błotnych. Pierwsze wzmianki o ptakach doliny środkowej Noteci pochodzą z początku XX w. (Schalow 1919). Rozpoznanie ornitologiczne prowadzone na większym obszarze doliny przeprowadzono w latach 1970–1973 (Nowysz i Wesołowski 1974). Były to badania eksploracyjne, które dostarczyły pierwszych informacji o bardzo cennych walorach ornitologicznych tego terenu. Na terenie obecnej ostoi Natura 2000 „Nadnoteckie Łęgi”, w okolicach wsi Biała i Radolin, w latach 40. XX wieku znajdował się nawet rezerwat ornitologiczny „Vogelfreistätte in der Regeniederung”. W jego skład wchodziły dwa kompleksy torfianek, które istnieją do dzisiaj. Najpełniejsze badania nad awifauną łęgową i przelotną tego odcinka doliny prowadzono w latach 1983–1984 (Bednorz i Kupczyk 1995). W późniejszym okresie (w 2004 r.) przeprowadzono na całym omawianym odcinku inwentaryzację kulika wielkiego, podczas której zebrano szereg danych o innych gatunkach ptaków (głównie z rzędu siewkowych, bąku, żurawiu i błotniaku stawowym), (Wylegała i in. 2004). W latach 2008–2009 na potrzeby planu ochrony dla obszaru Natura 2000 Dolina Środkowej Noteci i Kanału Bydgoskiego wykonano szczegółową inwentaryzację wybranych gatunków ptaków w granicach obszaru, natomiast w roku 2003 oraz 2007 prowadzono inwentaryzacje ornitologiczne w obszarze Natura 2000 Nadnoteckie Łęgi na całym odcinku między Ujściem a Wieleniem (Wylegała 2003, dane niepublikowane). W latach 2004–2009 stwierdzono na obszarze Parku występowanie 228 gatunków ptaków, w tym 136 uznano za łęgowe lub prawdopodobnie łęgowe. Spośród nich 57 gatunków (w tym 21 łęgowych) to ptaki z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej.

Odnotowano tu także 39 gatunków znajdujących się na Czerwonej liście zwierząt zagrożonych i ginących w Polsce. Omawiany obszar jest ważną w Polsce ostoją lęgową bociana białego, bąka, żurawia, derkacza i podróżniczka. Dolina Noteci to także bardzo ważna trasa wędrówkowa dla wielu gatunków wodno-błotnych, zwłaszcza dla ptaków z rzędów blaszkodziobych i siewkowych. W okresie wiosennym wiele ptaków zatrzymuje się na nadrzecznych rozlewiskach, a jesienią głównie na dużych kompleksach stawów rybnych. Na stawach rybnych obserwowano między innymi największe w Polsce stada łąbędzi czarnodziobych, a także duże zgrupowania łąbędzi krzykliwych, gęsi zbożowych i białoczelnych. Stawy to także ważne miejsce postoju dla ptaków siewkowych. Jednym z liczniejszych gatunków z tej grupy jest siewka złota oraz czajka. Obserwowano tu także duże stada batalionów, kszyków i biegusów zmiennych. W okresie jesiennym gromadzi się w dolinie do 3 500 żurawi. Dolina Noteci to ponadto obszar o wyjątkowych walorach historyczno-kulturowych. Składają się na nie głównie wsie z zabudową olęderską a także liczne zabytki budownictwa hydrotechnicznego, takie jak śluzy i jazy.

Powierzchnia Parku ustalona została przy użyciu Systemów Informacji Geograficznej (oprogramowania GIS) i wynosi 42 009,04 ha.

W § 3 sformułowano szczególne cele ochrony Parku, które determinują sposób gospodarowania na jego terenie. W celu ochrony walorów przyrodniczych, krajobrazowych, historycznych i kulturowych obszaru Parku wybrano część zakazów z katalogu zawartego w art. 17 ust. 1 uop. Wybór tych zakazów został dokonany w oparciu o analizę potencjalnych zagrożeń dla określonych w § 3 celów ochrony Parku. Przygotowując niniejszą uchwałę ustalono, iż nie zachodzi konieczność ustanawiania na obszarze Parku niektórych zakazów spośród określonych przez ustawodawcę w art. 17 ust. 1 uop.

Przyjęto, że z uwagi na usankcjonowany prawnie przed wejściem w życie niniejszej uchwały ład przestrzenny oraz ochronę praw słusznie nabytych, w celu zapewnienia mieszkańcom bezpieczeństwa prawnego i umożliwienia im racjonalnego planowania przyszłych działań wszystkie wymienione w niniejszej uchwale zakazy nie będą dotyczyły realizacji ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały. Oznacza to, iż w przypadku realizacji ustaleń wynikających ze zmian miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego i decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu uchwalonych lub podjętych po wejściu w życie niniejszej uchwały, zakazy stosuje się, zgodnie z zasadami określonymi w § 4.

W odniesieniu do zakazu określonego w § 4 ust. 1 pkt 2 (tj. zakazu likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych) uznano, iż nie będzie on ponadto dotyczył drzew, których obwód pnia mierzony na wysokości 130 cm nie przekracza 30 cm i krzewów rosnących w skupisku, o powierzchni do 25 m², porastających grunty rolne, jeśli ich usuwanie ma na celu przywrócenie użytkowania rolniczego. Wprowadzenie powyższego umożliwi kontynuowanie użytkowania rolniczego na istniejących gruntach rolnych i nie spowoduje negatywnego wpływu na walory krajobrazowe i przyrodnicze w skali całego Parku. Ponadto, z uwagi na umożliwienie realizacji wcześniej przyjętej polityki dotyczącej kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin (tj. przed dniem wejścia w życie niniejszej uchwały) przyjęto, iż zakaz nie będzie dotyczył realizacji zabudowy przewidzianej w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały. Odstępstwo od zakazu likwidowania i niszczenia zadrzewień wprowadzono również w przypadku rozbudowy i przebudowy istniejących obiektów budowlanych oraz budowy obiektów budowlanych w miejscu istniejących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały. Powyższe umożliwi realizację przyjętego ładu przestrzennego, a także dalsze zagospodarowywanie terenów istniejącej zabudowy poprzez jej uzupełnienie.

W odniesieniu do działalności, jaką jest eksploatacja kopalni, w myśl art. 6 pkt 8 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, celami publicznymi są poszukiwanie, rozpoznawanie, wydobywanie złóż kopalni objętych własnością górnictwem, tj., zgodnie z art. 10 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2022 r. poz. 1072 ze zm.), złóż węglowodorów, węgla kamiennego, metanu występującego jako kopalina towarzysząca, węgla brunatnego, rud metali z wyjątkiem darniowych rud żelaza, metali w stanie rodzimym, rud pierwiastków

promieniotwórczych, siarki rodzimej, soli kamiennej, soli potasowej, soli potasowo-magnezowej, gipsu i anhydrytu, kamieni szlachetnych, pierwiastków ziem rzadkich, gazów szlachetnych, wód leczniczych, wód termalnych i solanek. Uwzględniając nabyte przed dniem wejścia w życie niniejszej uchwały prawa, w odniesieniu do zakazu określonego w § 4 ust. 1 pkt 3 (tj. zakazu pozyskiwania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu) rozszerzono odstępstwo przewidziane w art. 17 ust. 2 pkt 4 uop o obszary związane z wydobywaniem innym, niż stanowiącym cel publiczny kopalni, dla których wydano koncesje na wydobywanie przed dniem wejścia w życie niniejszej uchwały, wyłącznie w zakresie działań związanych z wydobywaniem tychże kopalni. Oznacza to, iż na tych obszarach zakazy obowiązują w odniesieniu do działalności innej niż wydobywanie ww. kopalni. W odniesieniu natomiast do zakazów określonych w § 4 ust. 1 pkt 2 – 5, ustawowe odstępstwo rozszerzono o obszary związane z wydobywaniem kopalni innym niż stanowiącym cel publiczny, dla których w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały zatwierdzono lub przyjęto przez właściwe organy administracji geologicznej dokumentację złóż kopalni. Taka konstrukcja pozwoli na prowadzenie działalności wydobywczej udokumentowanych złóż jednocześnie nie wywierając znacząco negatywnego wpływu na przyrodę i krajobraz Parku.

W odniesieniu do zakazu określonego w § 4 ust. 1 pkt 6 (tj. budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od, linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych, zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 389 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne - z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej) przyjęto, że nie obowiązuje on w przypadku realizacji zabudowy przewidzianej w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały. Oznacza to jednak, że zakaz stosuje się w przypadku wprowadzania zmian ww. studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin po dniu wejścia w życie niniejszej uchwały. Odstępstwo od ww. zakazu wprowadzono również w przypadku rozbudowy i przebudowy istniejących obiektów budowlanych oraz budowy obiektów budowlanych w miejscu istniejących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały z zastrzeżeniem, że najmniejsza odległość nieprzekraczalnej linii zabudowy wyznaczającej maksymalne zbliżenie obiektu budowlanego do linii brzegów lub zasięgu lustra wody, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 6 nie może być mniejsza niż odległość pomiędzy najdalej wysuniętą częścią istniejącego obiektu budowlanego a linią brzegów lub zasięgu lustra wody, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 6. Uznano, że nie wpłynie to negatywnie na walory, dla których Park utworzono, a umożliwi kontynuowanie przyjętego sposobu zagospodarowania obszarów przeznaczonych pod zabudowę i uzupełnienie istniejącej zabudowy.

Przyjęto, iż zakaz organizowania rajdów motorowych i samochodowych nie będzie obowiązywał na drogach publicznych, gdzie normalnie odbywa się ruch pojazdów. Wprowadzenie takiego odstępstwa od zakazu nie będzie miało negatywnego wpływu na cele ochrony Parku.

Ponadto, zgodnie z art. 17 ust. 2 uop, zakazy, o których mowa w § 4 ust. 1 nie dotyczą:

- wykonywania zadań wynikających z planu ochrony, zadań ochronnych lub planu zadań ochronnych;
- wykonywania zadań na rzecz obronności kraju i bezpieczeństwa państwa;
- prowadzenia akcji ratowniczej oraz działań związanych z bezpieczeństwem powszechnym;
- realizacji inwestycji celu publicznego w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zwanej dalej „inwestycją celu publicznego”

Zgodnie z art. 17 ust. 3 uop przyrody zakaz, o którym mowa w § 4 ust. 1 pkt 1 nie dotyczy realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których sporządzenie raportu o oddziaływaniu na środowisko nie jest obowiązkowe i przeprowadzona procedura oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak niekorzystnego wpływu na przyrodę i krajobraz parku krajobrazowego.

Ponadto zgodnie z art. 17 ust. 3a uop, zakaz o którym mowa w § 4 ust. 1 pkt 2 nie dotyczy usunięcia drzewa lub krzewu, należącego do IGO stwarzającego zagrożenie dla Unii lub do IGO stwarzającego zagrożenie dla Polski, znajdującego się w obrębie zadrzewienia – zgodnie z brzmieniem ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o gatunkach obcych (Dz.U. z 2021 poz. 1718).

Zgodnie z art. 17 ust. 4 uop zakaz, o którym mowa w § 4 ust. 1 pkt 9 nie dotyczy statków jednostek ratowniczych, jednostek organizacyjnych właściciela wód lub urządzeń wodnych zlokalizowanych na wodach, inspektorów żeglugi śródlądowej, Państwowej i Społecznej Straży Rybackiej, promów w ciągu dróg publicznych, prowadzenia racjonalnej gospodarki rybackiej oraz wykonywania zadań z zakresu ochrony przyrody przez Służbę Parku Krajobrazowego.

Stosownie do art. 16 ust. 4 uop, projekt niniejszej uchwały przekazano właściwym miejscowo radom gmin tj. Radzie Gminy Białośliwie, Radzie Gminy Chodzież, Radzie Gminy Czarnków, Radzie Miasta Czarnków, Radzie Gminy Drawsko, Radzie Gminy Kaczory, Radzie Miejskiej w Krzyżu Wielkopolskim, Radzie Gminy Miasteczko Krajeńskie, Radzie Miejskiej w Szamocinie, Radzie Miejskiej Trzcianki, Radzie Miejskiej w Ujściu, Radzie Miejskiej w Wyrzysku, Radzie Miejskiej w Wieleniu oraz Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Poznaniu w celu jego uzgodnienia.

Wypełniając obowiązek wynikający z ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2022 r. poz. 1327 ze zm.) projekt niniejszej uchwały został poddany konsultacjom.

Wobec powyższego realizując kompetencje wynikające z art. 16 ust. 3 uop, po uzgodnieniu z właściwymi miejscowo radami gmin, z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Poznaniu, a także po konsultacjach z organizacjami pożytku publicznego, podjęcie przez Sejmik Województwa Wielkopolskiego niniejszej uchwały jest uzasadnione.